

Dobre Słowo na dziś, czyli o konsekwencji w wychowaniu...cz. 4

Jakie błędy związane z niekonsekwencją popełniają najczęściej rodzice i jakie one mają skutki dla dziecka?

Brak konsekwencji w utrzymywaniu stałego trybu dnia. Dzieci do wieku szkolnego powinny mieć ustalone godziny codziennych czynności, po to, by układ nerwowy i cały organizm przyzwyczał się do określonego trybu dnia. Dziecko jest wówczas spokojniejsze, o stałej porze odczuwa głód, o stałej porze zaczyna być śpiące. Jeżeli chodzi spać o różnej porze, to albo nie może usnąć ze zmęczenia, albo jest tak marudne, że trudno je położyć spać – z powodu silnego napięcia psychicznego.

Brak konsekwencji w dawkowaniu przyjemności dla dzieci:
nadmiar słodyczy, nadmiar oglądania TV, nadmiar gier na komputerze może spowodować wręcz uzależnienie od kreskówek i komputera, ucieczkę od świata rzeczywistego w świat wirtualny, przytłumienie rozwoju uczuć wyższych (przyzwyczajanie się do agresji, stępienie wrażliwości na drastyczne epizody). Może występować także stłumienie rozwoju wyobraźni twórczej, aktywności ruchowej oraz trudności w kontaktach rówieśniczych (dzieci od około 3 lat w zabawach naśladową i utrwalają sceny z agresywnych kreskówek i gier komputerowych).

Brak konsekwencji w stawianiu dziecku granic, co wolno, a czego nie.
Niekonsekwencja w uczeniu norm moralnych, społecznych, obyczajowych i innych oraz brak wzmocnień (nagrody i kary) daje najgorsze skutki z punktu widzenia społecznego. Mogą wyrosnąć ludzie bez wpojonego systemu wartości, ale z poczuciem bezkarności.

Brak konsekwencji w uczeniu samodzielności (wyręczanie przy jedzeniu, ubieraniu, wspólne spanie) zwykle prowadzi u dziecka do dużych lęków „jak sobie poradzę” i poczucia: „jestem gorszy od innych, nie umiem.” Skutki mogą być także odległe w czasie i prowadzić do niemożności założenia rodziny i utrzymania w niej prawidłowych więzi emocjonalnych.
Konsekwencja zaprocentuje.

Bardzo prawdopodobne, że dziecko nie godząc się na twoją stanowczość i stawiane przez ciebie granice, zacznie się buntować. Przygotuj się na bunt, płacz i obrażanie się dziecka. Mimo to nie rezygnuj ze swoich postanowień. Twoja konsekwencja z całą pewnością zostanie nagrodzona i zaprocentuje. Nim się obejrzyś to, co tak bardzo chcesz wpoić dziecku, stanie się jego nawykiem. Życzymy powodzenia w konsekwentnym wychowywaniu pociechy